

Slza

„Odkud se vzala voda?“ zeptala se mě má vnučka Gutta. Doufala jsem, že se někdy zeptá. Chtěla jsem jí povyprávět příběh, který mi kdysi řekla moje babička. „Jako dítě jsem taky byla zvědavá, kde se tady vzala voda. Zeptala jsem se tehdy své babičky a ta mi řekla příběh, o tom, kde se tady vzala první kapka vody.“ Gutta kývla hlavou ve znamení toho, že můžu začít s vyprávěním.

„Kdysi dávno na Zemi byly jen hory, písek a kamení. Nebylo tady nic živého kromě Víly. Jmenovala se Asara. Byla jediná živá bytost na Zemi. No i když tak úplně živá nebyla. Přeci jenom to byla víla a víly jsou nadpřirozené bytosti.“ Při pohledu na Guttu jsem poznala, že je zaujatá a pozorně poslouchá. „Představ si, že jsi na celém světě sama.“ Chvilí jsem počkala, aby si to mohla představit. „Jak by ses cítila?“ Zavřela oči a přemýšlela. Bylo vidět, že jí to v hlavě šrotuje. „Osaměle.“ odpověděla. „Přesně tak se cítila Asara. Byla osamělá. Často sedávala na vrcholu hory a představovala si, jaké by to asi bylo, kdyby tady byly i jiné víly. Mohly by si povídat, lézt spolu po horách nebo si hrát v písku. Jednoho dne se cítila osamělá více než kdy jindy. Sedla si kámen a zadívala se přímo do Slunce. Po chvíli ucítila, jak jí něco stéká po tváři. Byla to slza, ale to ona nevěděla. Slza jí stekla po celé tváři, až dopadla na zem. Asara byla vyděšená. A z toho strachu jí po tvářích začaly stékat další slzy. Stékaly jí po tvářích a dopadaly na zem. Za chvíli byla na zemi malá kaluž slz. Asara vzala malinký kamínek a hodila ho do kaluže slz. Bedlivě ho pozorovala, až se proměnil v rybičku. Byla krásná, plná života. Když ji uviděla rozplakala se štěstím. Po chvíli se kaluž zvětšila o tolik, že začala stékat dolů po hoře. Asara do ní hodila ještě pár kamínku. Ze všech se staly rybičky. A tak už Asara nebyla jedinou živou bytostí na Zemi.“ Přerušila jsem vyprávění, protože Gutta se na mě dívala tázavým pohledem. „Takže všechna voda, co je v jezerech, řekách, potocích a mořích jsou slzy Asary?“ zeptala se Gutta. „Ano, přesně tak.“ přitakala jsem a pokračovala jsem s vyprávěním. „A jelikož to byla víla, dokázala vodu ovládat. A také dokázala darovat život. Když do vody hodila zrno písku, proměnilo se v překrásný leknín. Z místa, kam poprvé dopadly její slzy, se stalo místo odkud voda pramení.“

Matušíková Lucie

15let, kategorie 4

Slza, próza

Školní 1202, 687 61, Mgr. Šárka Lukášová, lukasova@zsvlcnov.cz

Název díla: Slza

Jméno a příjmení: Lucie Matušíková

Název a adresa školy: Základní škola a Mateřská škola Vlčnov, příspěvková organizace, Školní 1202, n68761

Jméno pedagoga: Mgr. Šárka Lukášová, lukasova@zsvlcnov.cz
(vč. služebního kontaktu)

Technika: Próza

Kategorie: 4.

Třída: 8.A

Věk: 15

Zákonný zástupce souhlasí s tím, že dílo s uvedením jména dítěte bude v zájmu propagace publikováno, reprodukováno, vystaveno či jinak prezentováno vč. elektronických médií dle uvážení organizátora, případně využito pro archivaci výsledků, výzdobu veřejných zařízení apod.

Jméno a příjmení zákonného zástupce:
Iva Matušíková

Datum a podpis zákonného zástupce:
31.3.2024